Κυριακή Ζ' Λουκά: Η θεραπεία της αιμορροούσης γυναικός και η ανάσταση της κόρης του Ιαείρου (Άγιος Κύριλλος, αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 25 Οκτωβρίου, 2019

***Εξήγησις υπομνηματική εις το κατά Λουκάν Ευαγγέλιον*, κεφ. η΄(Λουκά 8, 41-56)**

«*Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ ἁψάμενός μου;* (:Και είπε ο Ιησούς: Ποιος είναι αυτός που με άγγιξε;)» [Λουκ. 8, 45]

Δεν αγνοήθηκε όμως το παράδοξο, γιατί αν και ο Σωτήρας γνωρίζει τα πάντα, ερωτά σαν να μη γνωρίζει και λέγει: «Ποιος με άγγιξε;». Και ενώ οι άγιοι απόστολοι είπαν με πειστικότητα «*ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμενός μου;* (: "Διδάσκαλε, τα πλήθη σε στενοχωρούν και σε πιέζουν ολόγυρα και εσύ λες ''ποιος με άγγιξε;")», πράγμα που είναι μεγίστη απόδειξη ότι Αυτός και αληθινή σάρκα φέρει, και καταπατεί κάθε υπερηφάνεια, γιατί δεν Τον ακολουθούσαν από μακριά, αλλά Τον είχαν περικυκλωμένο από παντού, Αυτός φέρει στη μέση και επικεντρώνει την προσοχή τους σε αυτό που έγινε και λέγει επιμένοντας ότι «*ἥψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ᾽ ἐμοῦ* (: "κάποιος με άγγιξε. Διότι εγώ κατάλαβα ότι κάποια δύναμη θαυματουργική βγήκε από εμένα").

Άραγε λοιπόν ο Κύριος από φιλοδοξία δεν άφησε να διαφύγει η απόδειξη της θεοπρεπούς ενέργειάς Του, δηλαδή το παράδοξο που συνέβη με τη γυναίκα; Δε λέμε αυτό· γιατί πώς θα το έκανε αυτό Αυτός που σε πολλές περιπτώσεις συνιστούσε να σιωπούν; Αλλά μάλλον λέμε εκείνο: ότι δηλαδή**παντού αποβλέπει στην ωφέλεια αυτών που καλούνται στη χάρη μέσω της πίστεως**. Άρα πολλούς θα έβλαπτε το θαύμα αυτό μένοντας άγνωστο, **με το να γίνει όμως γνωστό ωφέλησε** όχι και λίγο, εκτός από τους άλλους, και τον άρχοντα της συναγωγής. Γιατί του έκανε πιο ασφαλή την ελπίδα για τον αναμενόμενο, και του έδινε ακλόνητο θάρρος ότι ο Χριστός θα αρπάξει τη θυγατέρα του και από τις παγίδες του θανάτου-γιατί δεν επιτρεπόταν στους μη καθαρούς να αγγίξουν κάποιον από τους αγίους ή να πλησιάσουν άνδρα ιερό.

Έχουμε λοιπόν πληροφορηθεί ότι ο Εμμανουήλ είναι Θεός αληθινός, και από αυτό που έγινε με τρόπο θαυματουργικό, και από αυτά που είπε με τρόπο θεοπρεπή· γιατί λέγει: «Εγώ αισθάνθηκα να έχει βγει κάποια δύναμη θαυματουργική από εμένα».

Είναι βέβαια πέρα από τα δικά μας μέτρα, ή ίσως και τα αγγελικά, το να μπορούμε να εκπέμψουμε κάποια δύναμη, και μάλιστα από τη δική μας φύση, δηλαδή από τον εαυτό μας. Το πράγμα αυτό ταιριάζει μόνο στην πέρα και πάνω από όλα φύση. Γιατί κανένα από τα κτίσματα δεν έχει κάποια δύναμη ιατρική, ή κάποια άλλη ξεχωριστή, αλλά αυτό που έχει είναι δοσμένο από τον Θεό.

…

«*καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα* (: Και αμέσως η ψυχή της επέστρεψε στο σώμα και αναστήθηκε)» [Λουκ. 8, 55].

Η εξιστόρηση βέβαια του θαύματος είχε ως εξής· ίσως όμως πρέπει να την εξετάσουμε λεπτομερέστερα και πνευματικότερα. Οι απλοϊκότεροι λοιπόν ας θαυμάζουν τα μεγαλεία του Θεού έτσι όπως τα βλέπουν (γιατί ωφελούν ακόμα και νοούμενα σωματικά), εκείνοι όμως που μπορούν να προχωρήσουν περισσότερο, θα δουν και θα καταλάβουν ότι και αυτά συνέβαιναν σε εκείνους ως τύποι, αλλά γράφτηκαν για εμάς, αφού προσευχηθούμε στον Θεό, ας ζητήσουμε να έρθει λόγος που να αποσαφηνίσει και αυτά [βλ. Α΄Κορ. 10, 6: «*Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν* (: Αυτά όλα **έγιναν προφητικά σύμβολα και αλληγορίες για εμάς και μας διδάσκουν**»].

Θα μας αποσαφηνίσει πώς ενώ πήγαινε ο Κύριος προς τη θυγατέρα του αρχισυναγώγου Ιαείρου, πρώτη η αιμορροούσα που Τον συνάντησε στο δρόμο, θεραπεύεται. Διότι ο Υιός του Θεού είχε πάει προηγουμένως στη συναγωγή των Ιουδαίων και έμαθε πως η μικρή κοπέλα νοσεί και πεθαίνει. Γιατί τα παραπτώματα του Ισραήλ την είχαν κάνει να πεθάνει, ενώ η αιμορροούσα που τη συνάντησε στο δρόμο, η γεμάτη ακαθαρσία, της οποίας το αίμα δεν έρρεε στην περίοδο την έμμηνο, αλλά αιμορροούσε διαρκώς, αυτή πριν από εκείνη πιστεύει στον Υιό του Θεού. Και Αυτός βέβαια κατευθύνεται προς το σπίτι του Ιαείρου, αυτή όμως θέλει έστω και το άκρο του ενδύματός Του να αγγίξει.

Ο ευαγγελιστής Λουκάς στο σημείο αυτό, πράγμα που δεν είπε ο ευαγγελιστής Ματθαίος, πρόσθεσε ότι η θυγατέρα του αρχισυνάγωγου ήταν δώδεκα ετών, αλλά και η αιμορροούσα έπασχε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια. Άρα λοιπόν συγχρόνως με τη γέννηση εκείνης, άρχισε αυτή να υποφέρει από αιμορραγία. Γιατί εκείνη βρισκόταν σε απάθεια όσο χρόνο ζούσε η Συναγωγή, και το ίδιο το όριο του χρόνου γίνεται το τέλος εκείνης και η αρχή της σωτηρίας αυτής. Εκείνη πεθαίνει δώδεκα ετών, και αυτή, αφού πίστεψε, θεραπεύθηκε από το πάθος δώδεκα ετών, κατά τη

διάρκεια των οποίων δεν μπόρεσε να θεραπευθεί από κανένα γιατρό. Γιατί πολλοί γιατροί από τους εθνικούς υπόσχονταν ότι θα την θεραπεύσουν. Εάν εξετάσεις εκείνους που φιλοσοφούσαν και υπόσχονταν την αλήθεια, θα δεις ότι είναι γιατροί που προσπαθούσαν να θεραπεύσουν. Αυτή όμως, μολονότι δαπάνησε όλα τα υπάρχοντά της, δεν μπόρεσε από κανένα γιατρό να θεραπευτεί. Έπιασε απλώς το κάτω άκρο του ενδύματος του Ιησού με πίστη και θεραπεύτηκε.
Εάν εξετάσουμε την πίστη μας προς τον Ιησού Χριστό και κατανοήσουμε πόσο μεγάλος είναι ο Υιός του Θεού, και Ποιον αγγίξαμε, θα δούμε ότι σε σύγκριση με το κράσπεδο αυτό, δηλαδή το κάτω άκρο του ενδύματος του Ιησού, αγγίξαμε κράσπεδο, αλλά όμως το κράσπεδο μας θεραπεύει και μας κάνει να ακούμε από τον Ιησού: «*θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε* (: έχε θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έχει σώσει)». Και αν εμείς θεραπευθούμε, θα αναστηθεί και η θυγατέρα του αρχισυνάγωγου· διότι λέγει ο απόστολος Παύλος: «*ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται καθὼς γέγραπται· ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ* (: μέχρις ότου το πλήθος των εθνικών, που έχει προγνωρίσει ο Θεός, εισέλθουν στην βασιλεία του Χριστού, τότε όλος ο Ισραηλιτικός λαός θα σωθεί, όπως άλλωστε είναι γραμμένο στον προφήτη Ησαΐα: “θα έλθει από την Σιών ο υπερασπιστής και ελευθερωτής, ο οποίος θα αποβάλει και θα εξαλείψει τις ασέβειες και τις αμαρτίες από τους απογόνους του Ιακώβ’’» [Ρωμ. 11, 25 και Ησ. 59, 20].

ΠΗΓΕΣ:

• Αγίου Κυρίλλου, αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας, Εξήγησις υπομνηματική εις το κατά Λουκάν ευαγγέλιον, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, ερευνητικό έργο «Οι δρόμοι της πίστης: Ψηφιακή Πατρολογία»[σελίδες 57 και 58 του PDF].
(https://greekdownloads3.files.wordpress.com/2014/09/commentarii-in-lucam_.pdf)

• Αγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας Άπαντα τα έργα, Πατερικές εκδόσεις «Γρηγόριος Παλαμάς», εκδ. οίκος «Το Βυζάντιον», Θεσσαλονίκη 2005, «Υπόμνημα εις το κατά Λουκάν Α΄», κεφάλαιο 8ο, σελ. 383-387.

• Παν. Τρεμπέλα, Η Καινή Διαθήκη μετά συντόμου ερμηνείας, εκδ. Ο Σωτήρ, Αθήνα 1997

• http://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/tools/liddell-scott/index.html

• http://users.sch.gr/aiasgr/Kainh_Diathikh/Biblia/Kainh_Diathikh.htm

• *http://users.sch.gr/aiasgr/Palaia_Diathikh/Biblia/Palaia_Diathikh.htm*

(Επιμέλεια κειμένου: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)